Quelle: https://manuscripta.at/?ID=236
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

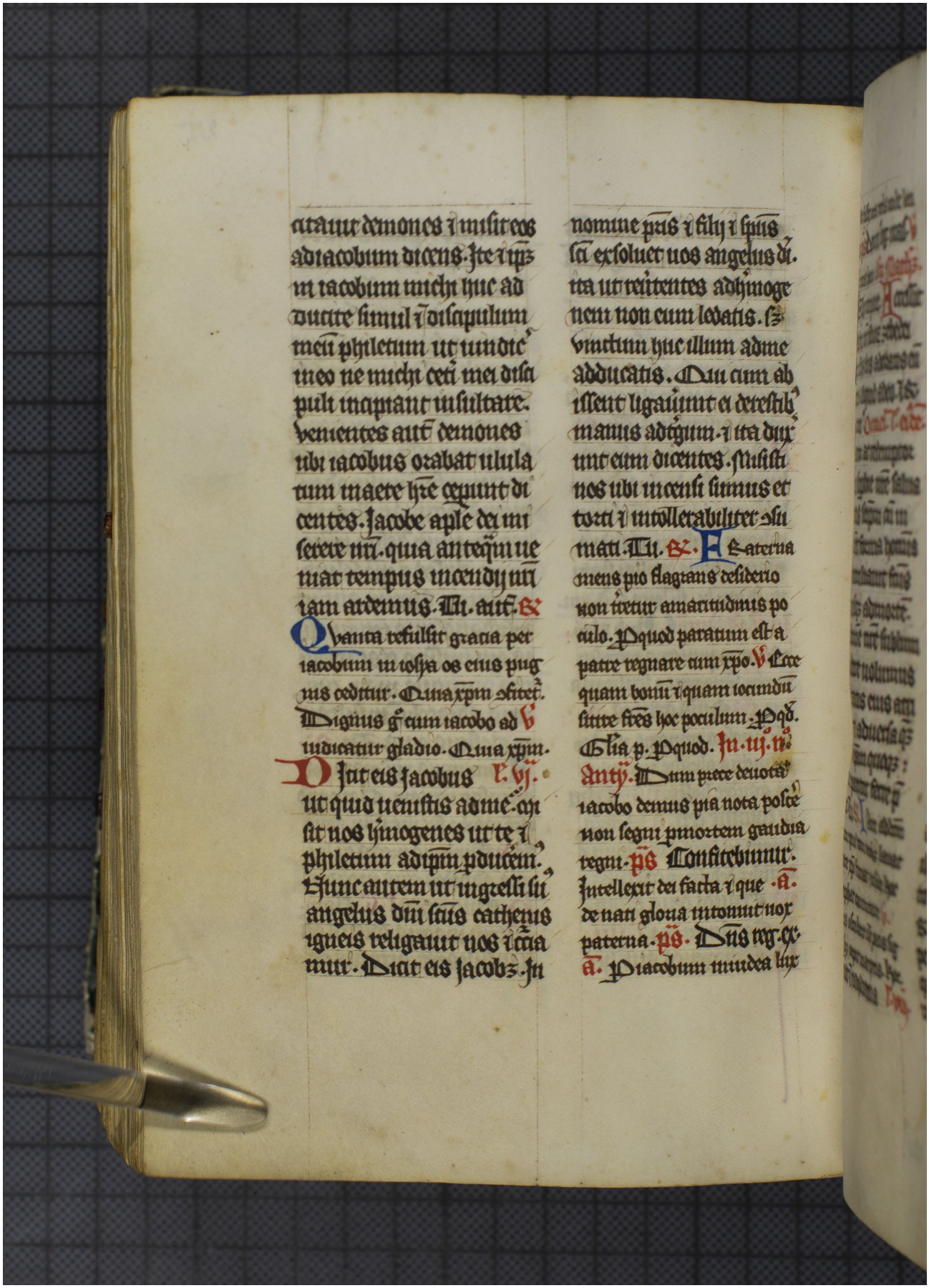

atauit demones i misit eos
ad iacobum dicens. Ite i ipz
m iacobum michi huc ad
ducite simul i disapulum
meu philetum ut mundic
mo ne michi ceti mei disa
pulu inapiant insultare.
venientes aut demones
ubi iacobus orabat ulula
tum maere hre cepunt di
centes. Iacobe aple dei mi
serere nri. quia an teqm ne
mat tempus incendij nri
iam ardemus. Mi. aut. ℟
Quanta refulsit gracia per
iacobum in iosia os eius pug
nis cedtur. Quia xpm sitiet.
Dignus gr cum iacobo ad
nudicatur gladio. Quia xpm.
Dixit eis iacobus ℣. vj.
ut quid uenistis adme. cu
sit nos hmogenes ut te i
philetum adipm pducem.
Hunc autem ut ingressi sit
angelus dni sancti cathenis
igneis religauit nos i cca
mur. Dixit eis iacobz. In
nomine pris i filij i spus
sci exsoluet uos angelus di.
ta ut reuertentes adhmoge
neu non eum ledatis. sz
vinctum huc illum adme
adducatis. Qui cum ab
issent ligauiunt ei dextrib
manus adgnum. i ita diu
runt eum dicentes. Stulisti
nos ubi incensi sumus et
torti i intollerabiliter stu
mati. Mi. ℟. Eaterna
meus pio flagrans desiderio
non iretur amaritudinis po
culo. Quod paratum est a
patre regnare cum xpo. ℣ Ecce
quam bonu i quam iocundu
fitre fres hoc poculum. Qd.
Glia p. Quod. Iu. vj. tr.
antij. Dum prece deuotis
iacobo demus pia uota posce
non segni pmortem gaudia
regni. ps Confitebimur.
Intellexit dei facta i que ·a.
de nati gloria intonuit nor
paterna. ps. Dns reg. et
a. Diacobum mundea lux